

Vrensted Sangen

Melodi: I en kælder sort som kul

1.

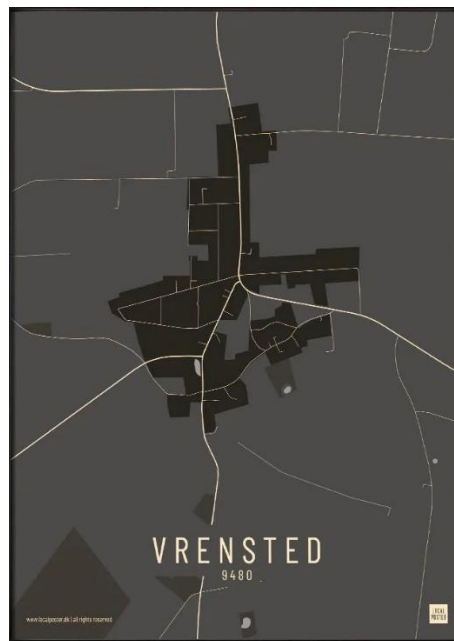
I Vrensted lever folk så godt,
her har vi Kirkedammen,
hvor vandet stille spejlblankt står
med springvand som gir strålen.
Med ænder, siv og sol på vand,
i Vrensted mødes alle mand
til snak og spas ved dammen
så godt for alle sammen.

2.

Bag dammen rejser kirken sig,
så hvid og smuk den stråler.
Et gammelt tårn der rager op,
og højt at komme op til top,
med klokker, kors og kirke liv,
den vogter over vores liv,
og bærer tro og tradition
tæt ved den gamle togstation.

3.

Vi går mod Ane Maries hus,
hvor omsorg blev en ære.
Det første hjem for ældre folk,
en tanke fin at bære.
Nu rummer huset kultur og kraft,
med væbeværk og stue –
en sal for ord og gode grin,
hvor tanker kan få lue.

4.

Og lidt derfra et hjem igen,
dog nu med dyner rene,
for gæster kommer langvejs fra
til værelser så pæne.
Et B&B med charme fuld,
hvor minder næsten taler –
et hvilested på gammel grund,
det lar sig ej betale.

5.

Og skolen, som har set sin tid,
er fuld af liv og latter.
Et Byens hus med bold og leg,
samt fester, sang og flæskesteg,
fra klokken otte til vi når
de sene aftentimer,
er døren åben, lyset tændt,
glæde er for Vrensted hændt.

6.
Der danses, spilles, læses dér,
i gymnastik og sale.
Et bibliotek med bøger klog',
hvor stilhed roligt kalder.
Et samlingspunkt for ung og æld',
hvor fællesskabet styrkes,
et sted hvor Vrensteds varme sjæl
i hjertets rytme dyrkes.

7.
I gamle dage summed' her
af små husmænd og plove,
mens store gårde strakte sig
med marker, grønne skove.
Nu står omkring en håndfuld gård'
med køer og grise hjemme –
de bærer videre landets ånd
og lader stolthed stemme.

8.
Brugs og smed samt bageri
er nu gode minder.
Men lægehus og madbutik,
hvor alle varer findes.
Og selvom meget lukket ned,
så står vi fast og hjælper –
for Vrensted løfter helt i flok,
når nogen siger kom herop.

9.
I hundrede år har byen stå't
med folk af stærke tanker.
Med gårde, grønne marker smuk'
og veje fuld af skrænter.
Men Vrensted rejste sig hver gang,
når stormen ville vælte –
et folk med mod i ryg og blik,
som aldrig lod sig fælde.

10.
Ti bøger skrevet om vor egn,
om folk med vilje, styrke.
Om kloge mænd og vise kvind',
som livet lod sig dyrke.
De rummer minder, arv og ånd,
en skat for nye tider,
hvor hver fortælling bærer frem
den stolthed vi bær videre.

11.
Fra vævestue til samlingshus,
fra legeplads til kroge –
hver krog i Vrensted hvisker blidt
om livets mange sprog'e.
Vi deler grin og giver hånd,
vi mødes over bordet –
og her i byens stille ro
fornyes selve ordet.

12.
Med fest og foredrag samt sang,
vi mindes gamle dage.
Men ser med håb mod himlens blå,
og nye skridt vi tage.
For Vrensted står med åben favn,
og rødder dybt i jorden –
vi gror i fællesskabets kraft,
som lyset nu i norden.

13.
En landsby fyldt med liv og tro,
med sammenhold og varme.
Et sted hvor hjerter banker blødt
og favne står med arme.
Så kom og se – og bli' måske –
vi lover smil og hygge.
For Vrensted, det er ikke kun
et navn – det er en lykke.

14.
Så løft nu stemmen og syng med,
til minder, mod og glæde!
For landsbyen, hvor vi står fast
og lader livet brede.
Fra dammens ro til kirkens klang,
fra væv til bøgernes linjer –
en by med stærke rødder
og fremtid i vor fingre!